

Nøvn

Magnus Gunnarsson
maggi@sosialurin.fo

Frægi listamaður – heilsa til Amariel Norðoy á seksti- fimm ára degnum

Frægi listamaður
í bóltandi postbáti í inn - og útsúði,
har mastrartoppur, toppljós og siglingarljós
lita løriftið í skyggjandi, tárakendum, drippandi,
dropalítum.

Aldan leggur inn um stokk og æsing –
skakast í borðum og bitum
av tínum litríku penslastrokum.

Firðir og sund standa í rokur
av dimmbláum, svørtum,
vesandi húsaskýggja.

Skákstrikur koma undan tangum og nesum -
lissa seglini upp
á sluppum, skonnartum, motorum
í løttum strokum -
í kyldum um silvitnis vág
og gráum, hvítmylju vatni.

Penslabørn tíni hava nú latið
teg í í seksti fimm ár – í morreytt kot,
litríkar troyggjur, hosur og stúkur.
Væl hava penslarnir dugað
at fjálga um tín bul, arm og legg,
men einki er sum ein
útróðrabátur
við sótsvørtum ljóðringum,
glintandi við lending,
gnellandi um strong og íðu
í boðabrotum
undan eyst- og vestfalsbroddi.
Har er tín motorbátaheimur-
tín dagur og staður -
títt listaliga bylgjubrot!
Frægi listamaður.

Frits

Heilsan til Frits á Dunga á 95 áradegnum

Góði Frits!

Eg siti her og droymi meg
at vera saman við tykkum á
Hotel Vágum í lýtuni, síggi
"skálkabrosið" hjá tær, og
hvussu tú hugnar tær, tí tað
dugur tú væl. Veit at tú saknar
ommu við tína síðu í dag.

Minnist mongu løturnar
vit hava havt saman, tá vit
vóru eftir havhesti og tú
bannaði yvir Skopunarbátin
sum sigldi tvørt fyrri okkum,
tú rópti á meg og bað meg
sigla hann niður hehehe, ja
tað var ein góður túrur, tá vit
komu at landið aftur, hevði
omma gjørt góðan døgurða,
haldi at hon hevði koyrt eitt
ræst kjógv í ovnin.

Dagin eftir tá eg og Jón
skuldu til Havnar aftur,
minnst eg at omma setti seg
inn í bilin. Nú kemur so ein
av tínum nábúgvum oman,
haldi at hann hevði kenn-
ingina, hann fær hondina
á lærið á ommu sum situr í
bilinum, og missur fløskuna,
ja hon fór rullandi oman
brekkuna, tú rópti á hann:
Fløskan, fløskan, tú misti
fløskuna, hann svaraði "lat
fløskuna fara til H....," hann
hevði jú hondina á lærinum
hjá ommu.

Eina løtu seinni spyr
hann, "tú Frits hvørjir eru
hasir mennirnir?" Sum ikki
einaferð var tú skjótur at
svara, "jú hattar eru tveir
franskmenn, sum eru komnir
at vitja", omma bronglaði
okkurt til okkum og vit
aftur til hana, og so skuldi
tú siga okkurt eisini, so letur
í nábúgvnum "Frits halt tú
kjaft og læt hana tosa tí tað
dugur tú ikki".

Góði Frits, eg sakni löt-
urnar runt køksborið hjá
ommu, har hava vit tikið
nógv kortspøl.

Eg var oftani glaður
yvir at "Sam" ikki sigldi um
kvöldarnar, tí tú dámdi ikki
so væl, tá Jón og eg vunnu á
tær og ommu, men vunnu tit,
fullu orðini so sum "hattar
var sum ein lítill grind ella
inteligensurin siglar.

Eg vil við hesum orðum
takka fyrri tað tú hevur
verið fyrri ommu og øllum
hjá henni, og ynskja tær
hartaliga tillukku við deg-
num, og má Harrin signa teg
og framtíð tína.

Heðin og Thyra Skarðhamar
v/ familju á flatlondum

Bygningssnikkarar

Í farnu viku tóku seks bygn-
ingssnikkarar prógv á Tekn-
iska Skúlanum í Tórshavn.
Teir eru f.v.: Hallur Thomsen,
Froðba, Hallur Victor Dimon,
Tvøroyri, Høgna L. Højgaard,
Runavík, Jóhannus E. Jo-
hansen, Argir, og Ólavur
Jensen, Sørvágur.

